

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

<p>Előfizetési díj: Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr., negyedévre 1 frt. 50 kr.</p> <p>Az előfizetés az év folytán minden hónapban megkezdhető.</p>	<p>Megjelen hetenként egyszer, VASÁRNAP.</p> <p>Az előfizetési pénzek, úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom- dájának” czimzandók.</p>	<p>Szerkesztő- és kiadó-hivatal: BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM.</p> <p>E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető minden küldemény a szerkesztő- és kiadó- hivatalhoz intézendő.</p>	<p>Hirdetési díj: 3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel ár- leengedés adatik.</p> <p>Bélyegdíj minden beigtatásért 30 kr.</p>
---	---	--	---

Tölgyes erdők irtása és ákáczosok telepítése a Kecskemét városi erdőkben.

Irta: Szabó Adolf, kir. erdőbecslési felügyelő.

Nagyérdemű közönség!

A „Kecskeméti Lapok” folyó évi folyamán 2. és 3. számában bátor voltam közölni azon két rendbeli munkálat kivonatát, melyet a helyi bizottságok erdeink ügyében a közgyűlés elé terjesztettek: méltóztassék most megengedni, hogy közölhessem a fent czimzett, s az „Erdészeti Lapok” 1879-dik évi első fűzetében megjelent, s minden személyes érdeken kívül álló szakértő véleményének kivonatát, hogy a két vélemény egybevetése által méginkább tisztába jöjjünk erdeink jövője iránt.

Nagyságos Szabó A. úr véleménye kivonatilag a következőkben nyilvánul:

„A kecskeméti erdők kataszteri helyszíneléséhez kiküldött bizottság, a nevezett város tulajdonát képező tölgyesek helyszínelése alkalmával szakvéleményem közlését kérte az említett tölgyesek állapota és kezelése iránt.

Az ezen véleményhez szükséges anyagot a helyszínen összegyűjtve, nézetem nyilvánítására legyen szabad az „Erdészeti Lapok”-ban helyet kérni.

Kecskemét város tölgyerdei sarjerdőüzemben, 30 éves fordával kezeltetnek, s ezek a következő kiterjedéssel bírnak: 1) Szentkirályi erdő 653 $\frac{8}{1000}$, 2) nagytalfáji 147 $\frac{1}{1000}$, 3) kistalfáji 46 $\frac{1}{1000}$, 4) szikrai 24, 5) nagynyíri 210, 6) kisnyíri 28 = 1109 $\frac{5}{1000}$ hold.

Ezen erdőrészek közül, részint a talaj minősége, részint pedig a várostól való kisebb távolság miatt különös figyelmet érdemelnek az 1., 2. és 3. alattiak, melyeknek összes kiterjedése 847 $\frac{5}{1000}$ hold.

Ezen erdők talaja — csekély kivétellel — eléggé mély és üde televényes homok.

Az állabok jelenlegi állapotát a talaj termőképességével összehasonlítva azon meggyőződésre jutottam, hogy a jelenlegi állabok, a közönséges, de okszerű gazdálkodás mellett elérhető fatermésnek, legfeljebb 30—40%-át szolgáltatják. Ugyanis a legbujább növényzettel borított területeken, melyekhez hasonlókon vett próbák 2—2.5 méter hold és évenkénti átlagos növekvést mutatnak, alig 0.8 méter átlagos növekvéssel találkozunk, és így a tulajdonos város a szóban levő 847 hold erdőből évenkénti $847 \times 2 = 1694$ méter tűzifa helyett legfeljebb 678 métert nyer.

Megjegyzendő, hogy a tűzifa alatt nemcsak a hasáb- és dorongfát, hanem a szóban levő vidéken mindenkor értékesíthető rőzsefát is értem.

Az erdők ezen sajnálatra méltó állapotát, nézetem szerint, következő körülmények idézték elő:

1) Az anyatuskók kimerültsége. Ezen erdők ugyanis, a sarjerdőnél annyira szűkséges előkiméletben nem részesülnek, s ennél fogva a meghagyott magfák nagyszáma

daczára sem lehet magról kelt csemetét találni. 2) A vágásterületek nem eléggé védvők a legeltetés ellen. 3) A 10—15 éves tölgy állabok gyéritésénél a talaj beárnyalására semmi gond sem fordítatik, hanem egyszerűen eltávolítják mindazt, a mi nem tölgy.

Ezen bajok bármelyike — megfelelő orvoslás nélkül — elég ok magában is, hogy az abban szenvedő erdő tönkre jusson. A szentkirályi erdőnek többféle korú állabjaiban a küldöttségi tagokkal együtt kerestünk magról kelt csemetét vagy ilyenből lett fát, de fáradságunk eredményre nem vezetett. (Nem ám, mert az erdőben folyton turkáló sertések nemcsak a földön heverő makkot mind feleszik, hanem a magról kelt gyöngye csemetét is kitorják a tövén levő makkért.)

Ugyanezen erdőben néztük meg a gyéritett állabokat, és a látvány valóban elszomorító volt, mert az alkalmazott gyéritési mód a zárlatot teljesen tönkretette, az egyes tölgytuskók hajtásai mind meghagyatván, — számra nézve gyakran 16 sőt több darab — míg az egymástól gyakran 20—30, sőt még több ölnyre fekvő tölgybokrok közötti egyéb fanemek kivétel nélkül eltávolítottván, a gyérités tulajdonképeni célja, t. i. a meghagyott fák növekvésének előmozdítása nem éretett el, és azon kívül a napsugarak befolyásának kitett ligetek károsodtak.

Már most azon kérdés merül föl, miként lehetne és kellene a bajon segíteni?

A szóban levő 847 holdnyi erdőnek legnagyobb része oly talajt foglal el, melyhez hasonló minőségű, Kecskemét vidékén, mezőgazdasági célokra legjobb sikerrel alkalmaztatik, és melyért kecskeméti szakértő mezőgazdák nyilatkozata szerint, átlagban holdanként, legalább 10—12 frt. évi haszonbér lenne nyerhető.

Az elfogulatlan erdőgazdának, ily jövedelmi tényezőkkel szemben, akár a tulajdonos érdekét, akár nemzetgazdasági oldalát tekintve, alig lehet bátorsága ezen tölgyeseknek meghagyását javasolni.

De ezen kívül figyelembe veendő még azon körülmény, hogy Kecskemét város mintegy 25 ezer holdnyi olyan homok területtel bír, mely legelő minőségben használtván, holdanként és évenként legfeljebb 15—20 krt jövedelmez, és melyhez hasonló talajon tenyésztett ákác-állabok 2.5—3 köbméter, sőt gyakran ennél nagyobb átlagos évi fatermésrel bírnak és így 8—9 frt. jövedelmet hoznak, a további kérdés az lenne, mennyibe kerül ily homokterület holdjának ákáczfával leendő befásítása?

*) Tekintve azt, hogy a beültetendő terület jelentékeny részét oly vállalkozók vennék át, a kik mezőgazdasági köztes haszonélvezet fejében az ültetést, és az ültetvényeknél szükséges kapamunkát 2—3 éven át ingyen végeznék, száz holdnak —

más alap rovására előállított és a helyszíne szállított — ákácscsemetékkel és pedig akként leendő beültetésére, hogy a sorok közötti távolság 2 méter, míg a sorokat képző egyes csemeték közötti 1 méter lenne, legfeljebb 500 frt. lenne számítható.

Az ellenezetűiek kétségbe vonhatnák, hogy ily vállalkozókra szert lehetne tenni. Nem mulaszthatom el ennél fogva, ez irányban a helyszínen tett tapasztalataimat közölni.

Midőn egyik kirándulásom alkalmával több bizottsági tag jelenlétében kérdezem a kecskeméti erdőmestert, nem hiszi-e, hogy némely területek beültetését és mivélését, mezőgazdasági köztes haszonélvezet fejében, szegénysorsú ottani lakosok elvállalnák, határozott nemmel felelt. Egy későbbi kirándulás alkalmával egy próbavételnél igénybe vett napszámostól kérdém, miért vonakodik a többször említett föltételek mellett néhány holdnyi területet elvállalni? Mire ismét azon választ kaptam, hogy azért nem, mert a természetménynek egy bizonyos részét, a város megbizottjának kiszolgáltatni kénytelen; a mult években tett ugyan kísérletet ily vállalattal, de mivel a természetménynek jelentékeny részét át kelle adnia, munkája után nem nyert remélt jutalmat. Továbbá oda nyilatkozott, hogy ha a természetménye nem dézsmáltatik meg, szívesen vállalkozik évenként néhány hold beültetésére és az ültetmények megkapálására.

Egy még későbbi kirándulás alkalmával ez irányban új tapasztalatra tettem szert. Tudjuk azt, hogy a homok termékenysége nézve nagyon különböző. Így egy 10 holdas területen lehet a szélén jó, utánna rossz, azután ismét jó, vagy gyöngye minőségű homok. Az érintett kirándulásnál egy ilyenmű területre érkeztünk, és láttuk, hogy annak egyik jobb részét beültetési, valamint megmivélési kötelezettség mellett, A. úr, másik jobb részét B. úr stb., míg a terméketlenebb részeket hasonló kötelezettség mellett L. M. N. stb. nem urak használták. Ime tehát itt van a bibi, ez az oka, miért nincs e célra elegendő vállalkozója Kecskemét városának. (Azt hisszük, ehhez nem kell magyarázat.)

De különben is a Kecskeméttel határos Jászkerekegyházán vagy Monostoron könnyű arról meggyőződni, hogy hason minőségű homokterületeknek mezőgazdasági köztes használat fejében való befásításra Kecskemét vidékén elegendő vállalkozó található.

Mindezeket csupán azon állításom érveleképen hoztam fel, hogy 100 holdnak más alaptól előállított és a helyszíne szállított csemetékkel való befásítására 500 frtnál többet számítani annálkevésbé lenne indokolható, mert ha a 100 hold felének befásítása ingyen történik, a többire holdanként 10 frt. marad, pedig a kalocsai érsekségnél ezen munkát holdanként 5—7 frtért végezik, és a gödöllői koronauradalmi

* A következő 3 szakaszt különösen ajánljuk a közügyek vezetőinek becses figyelmébe.

erdőhivatal kerületében, a csemeték előállítását és helyszínére való szállítását is beleszámítva, egy hold homokterületnek befásítása 8—12 frtba kerül.“ (Vége követ.)

Schirckhuber Móríc emlékezete.

(1807. jan. 8. — 1877. szept. 14.)

Gondolkozni szerető ember keblében méltán ébrednek fel a sajnálkozás bizonyos érzelmei, valahányszor közéletünket egy-egy stereotyp alakkal megfigyeltünk látjuk; hiszen oly kevesen vagyunk, hogy még azt is csudák csudájának nevezhetjük, ha a maroknyi magyar nemzet egyes oly mintaszerű, önálló jellemű férfit is tud felmutatni, a minő a piarista Schirckhuber Móríc volt.

És csakugyan e római szabású, classicus műveltségű férfiú eredeti alak, valódi specialitás a magyar tudományosság és irodalom történetében. E sorok írója őt, mint hálás tanítványainak egyike, az ötvenes évek végén azon dicsősége tetőpontján tanulta ismerni, midőn a magyar tudományos Akadémia mint a váci kegyesrendű algyimnasium igazgató-tanárát levelező-tagjai sorába felvette. Ötvennégy éves volt csak, és ha szeliden komoly s tisztos állásánál fogva mint gymnasiumi tanár magába mélyedő lelkületével, hajlott fővel és földre süttöt szemekkel járt is, általában véve nem volt okunk az élemedett koruak osztályához számítani, hisz' lelki világa nagyon is magas, igen emelkedett régiókban honolt.

Számtalan tudósunk van, a kik a természetten és mathesis alapelemeit az ő útmutatása nyomán sajátították el. Az a világos, azonnal átérthető, rövid, de mindenek fölött velős és megingathatlanul alapos előadás, melynek Schirckhuber Móríc birtokában volt, már az ő személyének feltűnésekor elárulta a fölül nem mulható mestert. Nem volt ő sem szoros értelemben vett tudományos, u. n. doctrinár-tanfű, sem a népiest nem hajhászta erőszakosan, hanem előadásaiban oly természetes, keresetlen, a mint az ember csak önmagával tanakodik, de mégis csipős, élceskedő. Leczkéinek megtartása körül különös fortély volt, hogy mindenek előtt fel nem ismerhető taktikája által, ritka tapintattal és gyakorlottsággal puhaltotta ki hallgatói hajlamait a gyakorlati életre, azok képességeit és felfogását is latba vetve, naiv humoros játszi könnyűséggel. Mindent a maga értelménye szerint alapos didacticai módszerrel tankönyvek hozzájárulása nélkül adott elő, miben sajátlagos, eredeti és szelleműs ötleteinél fogva magának elmaradhatlan sikert biztosított.

A mathesist a világ legelső és legfelsőbb tudományának tartotta s tanítványait is oly értelemben oktatta. Mint katolikus pap örömmel sőt némi dicsekvéssel vallotta be, hogy erre az első impulsust 14—15 éves korában egy életrevaló zsidó fiútól nyerte, a ki Tatán, a tóvárosban társalgás közt kétségbe vonhatlanul bebizonyította, miszerint a mennyiségtan tulajdonkép nem más, mint alkalmazott logica és Schirckhuber a számok, betűk és mértani ábrázolatok fogalmához a józan gondolkodás titkát kötötte és végső lehelleig annak elérése után törekedett, annak applicálását követelte.

A tanításnál különben a tan- és segédkönyvek használatát nem becsmérlésből, vagy különféle működéseiben követett eljárásai után, különzködének bélyegzett affectációból mellőzte, hisz' jó maga ez időtájban a tankönyv-irodalom terén már egy negyedszázadra terjedő igen jelentékeny irodalmi munkásságot fejtett ki, mi az akkori körülmények között nagyon számba veendő időköz.

Mindnyájunk előtt ismeretes, hogy ő volt Magyarországon az első, a ki magát arra tökélt el, hogy a Tomcsányi-féle latin természettant, mely túl volt tömve érthetetlen és csak nehezen felderíthető problémákkal saját növendékei előtt a váci piaristák lyceumában nélkülözhetővé tegye; s mielőtt 39 nyomtatott ivre terjedő „Az elméleti s tapasztalati természettan alaprajza“ című munkáját 1844. Pesten, Beimel Józsefnél, sajtó útján is közre bocsátotta; a szünidők alatt felrándult Bécsbe, és ott az általa ennek előtte csak hírből és újságokból ismert legújabb természettani apparatusokat és azok előnyeit közvetlen megfigyelés tárgyává tette, miszerint azokból ama tanulni vágyó lelkes fiatalság is hasznot merithessen, a mely nem volt abban a helyzetben, hogy ezeket mind, ő tőle magától hallgathatta volna.

S az 1843/4-ik év valóban forduló pontot képez reá, mint szaktudósra nézve; mert bár mint a magyar irodalom munkása közel tíz év óta tanulta és tanította volt Árpád nemzetének történetét, a régi latin classicusok közül Sallustiust, Curtius Rufust, Cicerót, Pliniust és Ovidiust, végre a szónoklattant: ő arra is ráért, hogy clericus korában Magyar-Ovárott egy mezei és házi gazdaságtan alapköveit rakja le. Szorosan vett szakembernek csak 1843. óta tekinthetjük, és ez időtájban — mint tanítványai beszélik — örökösön a rend váci könyvtárát bújta s egy maga többet tanult mint a bölcs felügyeletére bizott egész classis; de tudott is nemcsak sokat, hanem úgy szólván mindent, minden kigondolható.

Magyar akadémiai székfoglaló-értekezését 1860-ban kedvencz témájáról tartotta meg „A kísérletek hatása a természetten fejlődésére“, s meglátszik hogy nem pusztá szobatusal, de gondolkodni szerető alapos képzettségű férfiúval van dolgunk. Általában föelve, hogy hallgatósága előtt soha olyasminek még csak megérintésébe se bocsátkozzék, a minek értelmét az előzményekben már bőszegesen nem tárgyalta és fel nem világosította. Szólás és irmodor tekintetében kizárólag dunántúli tájbeszédet használt, arra nagy nyomatékot fektetett és azt hogy „tatai fi“ még annak daczára is önézettel emlegette, midőn mint önmaga állította Doba-Pinkóczon született.

Tankönyvei átdolgozásánál tartózkodott lényeges és elkerülhető változtatásokat tenni, nehogy a szegényebb sorsú tanulók előmenetelén — azok anyagi tehetségét véve tekintetbe — valamikép csorbát ejtsen, „nem mindig jó az — úgy mond — a mi új, s a természettudomány legnagyobb része nem is igényli a változtatásokat: a nap úgy melegít és világít ma, mint Hiram király idejében; a hold rendszeren úgy telik és fogy jelenleg is mint a keresztes háborúk korában“ vagy mint másutt egy hirre kapott értekezéséből olvassuk: „Valóban bámulni lehet, hogy a régiak Nagy Sándor kora előtt oly időszakban, midőn a földnek alig voltak isme-

retesebb egyéb részei mint a földközi tengert közvetlen övedzők, e tetszőleg veszteglő földön csupán a csillagoknak naponként előforduló mozgását vehetvén szemlére, azon merész gyanakodásra jöhetnek, hogy e mozgást a földmozgás eredményének tarthatták, a földet pedig, melyet érzéköknek hódolva méltán tétlennek és iszonyú súlylyal bírónak tekinthettek, égi test gyanánt folytonos görbe vonalban haladni állithattak! Vessük össze a régiak által észrevett keringési időket némely bolygóknak a mostani csillagászokéival, kiknek az időmérésre ingaórák, a szemlélésre kényelmes csillagdad, ezekre kerülő eszközök, az előidőktől fönmaradt munkák állanak készen a vizsgálatra és látni fogjuk, mily közel járultak a valóhoz az ezelőtt 2000 évvel élt apáink:

	a régiaknál:	a mostaniaknál:
Saturnus keringés-ideje	30 év	29,454 év
Jupiter	15 „	11,857 „
Mars	2 „	1,880 „
Hold (fényváltozati)	30 nap	29,530 nap.

Melyik gyalócai ember volna képes vizsgálatit ily fényes eredménnyel koszorúzni?“

A materialistikus, üzérkedési szempont előtte különösen az oktatás és nevelés körül valami megvetett, aljas és alárendelt dolog volt, s az ötvenes évek alatt mégis teljes bizalommal fordult hozzá a prágai Felkl, kinek földtekéjét s a wolfenbütteli Holle, kinek fali térképét mint ügyes rajzoló honi nyelvünkön iskolai czélokra használhatóvá tette; egy német physikát és vegytant is fordított, s a magyar tudományos Akadémia felügyelete alatt Fogarassy, Horváth Cyrill, dr. Pólya és Szvorényi stb. társaságában egy „Német-magyar tudományos Műszótár“ kidolgozásában a földrajzi, történelmi, statistikai, mennyiségtani és csillagászati műnyelv megfelelő részletét készségesen magára vállalta; de azért német nyelven előadásokat még a legkiméletlenebb absolutismus korszakában sem tartott; bár gyakran megesett, hogy a legaprólékosabb házi szükségletére megkivántató czikkeket nem egyszer Bécsből hozatta, azon önféjűségtől — vagy mint maga sem bánta ha róla úgy beszéltek hogy „félhóbortból“ — miszerint ez úton a honi iparosoknak esetlen és boszantó eljárása miatt érzett sajnálkozását, attól a végtől akarta megmenteni, hogy az az ő egészségének ártó felháborodással ne fajuljon.

Rendtársainak „kegyes“ epithetona Schirckhuber Mórícot a szó legnemesebb értelmében méltán megilleti. Tudok esetet, midőn 1861-ben az ő tapintatos vezetésére bizott váci gymnasium ifjúságát a fel-felpezdülő hazafiasság bizonyos kellemetlen helyzetbe juttatta. Egy általánosan kedvelt ligetben terepélyes fák hűsében a „Szózat“ és más hazafias dalok elénekléseért „tetszett“ az oda való es. k. zsandár főhadnagynak a tanintézet növendékeit vasra veretve, szuronyos puskák közé fogva a váci nép felháborodása közt a nagy utcán végig kísértetni s a panaszát e miatt a helytartótanács elé is felterjeszteni. Schirckhuber Móríc daczára, hogy a kerületi főigazgató is a befogott ifjak példás megbüntetését sürgette, a kegyes pap a tanulókat egy feddő szóval sem illette, hanem azért hivatalos jelentésébe azt írta bele: az ifjak példás büntetésüket egytől-egyig kiállották.

Nyomatásban megjelent számos becses kézi könyvein kívül kéziratban maradtak a) Őszi esték,

TÁRCZA.

Két farsang-éj.

Irta: Saphir.

(Folytatás.)

Roderich barátom kétségbe volt esve a bál megkezdése előtt; minthogy én rózsadominót választottam s ő törököt, úgy látszott neki, hogy tulajdonképen rózsadominót kellene felvenni s a nélkül nincs is álcázásélvezet. Törökruhája viselhetlennek látszék előtte s vágyó, fájdalmas pillantásokkal tekinté dominómat. Nekem tulajdonkép mindegy volt, akármit veszek is fel, s így, hogy az ő, s evvel az én multságomat is el ne rontsam, átengedém neki a dominót s magam a törököt vévém fel.

Folytonosan kutattuk s kerestük a nagy és kis teremben a két kék övű szürke denevért, s Roderich még türelmetlenebb volt, mint én.

A kis teremben ifjú férfiakból egy nagyobb kör képződött két női álarcz körül. Az egyik Pythia, a másik Preciosa volt; mindkettő tehát a jósló nemből. Harapós és találó feleleteket kelle adniok, mert hangos nevetés és tetszés hangzók fel gyakran a sűrű körből. Közledeünk mi is. Soha sem láttam szebb alakot, mint e Pythia. Az egész alakból nem lehetett ugyan mást látni, mint lábújjhegyeit s szeméit. De két oly lábhegy is volt ez, mely diszére vált a három lábna, és a szemek, a szemek, ó a szemek! kék, mély, szellemes, szelid, kéjes szemek, melyeknek talán maga Talleyrand is megtartotta volna a hűség esküjét, ha egyszer hűséget esküdött volna nekik. Nem

láthatok kék szemeket a nélkül, hogy fel ne kiáltsak: „Ah, az élet mégis szép!“

A Preciosa világi Pythia volt, kissé erőszakolt alak, tartalmas mozdulatok, szabad karok, kezek, teli, lágy, csókra termettek; a lázadó kebel, mint izgató szűk korlátba szoritva, mely azonban a börtönnyilásokon keresztül szabadságáért esedett, s szemei, fényes, villámló, fekete, valódi cigány szemek, melyek a rabláshoz, már t. i. a szivrabláshoz vannak szokva, vagy jobban mondva az már második természetükké vált.

Közledeém Pythiához: „Allah legyen veled főnséges papnő! Nem mondanád meg Mohamed fiának is jövendőjét?“

Rám nézett és mondá: — „Csak a hívőnek mondok igazat, mert a művészet a hiten nyugszik!“ Aztán tőlem elfordulva mondá Roderichnek: — „Neked azonban isteni szülött, neked csak parancsolnod kell s szolgálád fölfedi előtted a jövő titkait.“

Roderich néhány bókot mondott s jövendőlet kért. Pythia háromszor megkerülé, lassan és ünneplésen anathemát mondott jövője felett, melyet én nem értettem, mert ez alatt Preciosa az én kezemet fogta meg, hogy jósoljon belőle s mondá: — „Akarod tőlem megtudni jövődöt?“

— „Szép Preciosa“ — felelém, „te elfelejteted velem a multat s jövőt, csak a most érdekes jelenlétedben.“

— „Fenséges papnő“ — mondám s bele tekinték a nyílt szemek tiszta tükrébe — „fenséges papnő! a Mozlim fia Delphi berkébe vándorol, hogy ott, Pythia öt lába előtt elesküdjé hitetlenségét s keresztyény jámborságát —“

„Megállj!“ nevette Pythia, „Őn anachronismu-

sokba elegyedik mon chere török, úgy hogy csaknem kiesem szerepemből! Azért — s itt Roderichhez fordult, — nyujtsa karját s három láb hiányában vezessen egy négy lábú székhez!“

Roderich karját vevé, Preciosa az enyémet s a kis teremben a tükör alatti sophára ülénk.

Egy előttünk elhaladó álczasereg különösen hangos nevetése s társalgása által vonta magára figyelmünket; oda nézünk s meglátjuk a két kék övű szürke álcát. Ifjú és öreg által voltak környezve, s kemény replikákat dobáltak jobbra-balra. Roderich felugrott. „Itt vannak!“ kiáltá s magával húzott. Én szivesen követém. A nélkül, hogy a két jösnőtől további bucsút vettünk volna, a két szürke álca után mentünk, melyek egyik buffet-terembe mentek.

„Szép denevér!“ suttogám a közülök magasbiknak, „engedd meg, hogy én is keressek árnyat egy pillanatra bájos szárnyaid alatt.“

Ekkor hallom hátam mögött: „Árnyat eleget találhatsz, nincs tán háremedben denevér?“

Körülnézek, Pythia és Preciosa volt, kik követtek bennünket, s aztán közbejöttük által elijeszték a denevéreket.

Félig bosszúsán el akartam tőlük távozni, de Pythia már Roderich karjába kapaszkodott s nagy érdekléssel látszék társalgását hallgatni s magát mulattatni általa. Nem volt hát egyéb hátra, mint hogy én meg Preciosa Alonzóját játszszam, s a nélkül, hogy színész volnék, oly jól játszhattam szerepem, hogy Roderich, kinek csak az tetszék, a mi másnak tetszeni látszott, nyugtalan lett s szivesen kicserélte volna Pythiáját Preciosámmal.

(Vége következik.)

b) Téli éjjelek, c) Tavaszi reggelek, d) Nyári nappalok, melyekből 1864. decz. 17-ikéig mintegy százharmincz, halála napjáig t. i. 1877. szept. 14-ikéig közel négyszáz ívet hagyott hátra. Rendtársai, a kik mint a serdülő és életbe lépő magyar ifjúság szakavatott buzgó nevelői és oktatói, minden bizonynyal igen sok becses és épületes dolgot fognak Schirkuher Mörícznak ezen hangyaszorgalommal összehordott, s humoros zamattal fűszerezett elmeszüleményeiből az utókor számára elteni. Kétség-telenül ezerszer érdemesek azok arra, hogy tapasztalatait fiaink számára is gondosan megőrizzük s annak követésre méltó példája után induljunk, kinek emléke az emberiség ama jóltevői között foglalta el méltó helyét, ki tulajdon munkássága után váltig becsülettel megélhetni egy egész generációt megtanított.

Findura Imre.

Mi történt a színházban?

Akadályozva voltunk több napon keresztül Thalia fölkeztjeit érdemelt figyelemben részesíteni, s így lapunk utolsó számából e rovat kimaradt. Az ily megpihenés, akár önkénytes, akár kényszerített, mindig némi felrisszító hatással szokott lenni, s azért megújult erővel, soha nem lankadó kedvvel iparkodunk elvállalt tisztunket, a mennyire az tőlünk telik, ujlag betölteni.

Kezdjük a keddi előadásnál, a midőn Hennequin és Najac „Bébé“ című három felvonásos vígjátéka másodsor adatott elő. A „Niche“ egyik szerkesztője e darabban is a francia életből vett epizódokat és jellegeket kíván bemutatni, s megengedve annak lehetőségét, hogy a modern Babylonban találkozhatnak oly egyének, mint a minöket e darabban látunk, nincs mit töprenkednünk azon, miként hozatnak össze. Tény, hogy a francia társadalom szomorú képet tüntetne fel, ha csakugyan olyan egyénekből állana, mint a minöket itt látunk; nem azért, mert mindnyájan gyarló emberek, hanem azért mert egytől-egyig hazudnak „wie gedruckt“, mint Bismarck mondja. Gyermekeknel és kétes erényű nőknél az ily hibákat még megbocsájtjuk, de nevelt embereknel soha. Hanem természetesen ily komoly szemüveggel a bohóságok e halmazát sem szabad nézni, s azért legjobb jól megnevetni, a nélkül, hogy az ember sokat gondolkodjon fölötte, mit mond mindehhez Plato, vagy Aristoteles? Az előadás, melyben Abonyiné és Némethy Cornélia két jogászt játszik, minden tekintetben sikerültnek mondható, de Aurélia és Rositta „chic“-kel játszhatott volna.

Csütörtökön ismételtetett „Kapitány kisasszony.“ Valóban nem tudjuk mire vélni, hogy ezen minden tekintetben első rendű operette előadásán csak fellette gyér közönség jelent meg. Dallamokban gazdag, s ha látványosságában színpadunkon nem is érvényesülhet teljesen, ennek elmaradásáért elég kárpótlást nyujt érdekes meséje, élénk menete, s az a pezsgő élet, melytől az egész darab mindvégig buzog. Kellemetlen ugyan itt is hallani, mint állit Lamberto jobb tudomása ellenére olyas valmit, a minek valótlanságáról meg van győződve, de legalább menti célja: az alaptalanul féltékenykedő királynőt e gyengeségéből kigyógyítani. Dicséretére mondjuk társulatunknak, hogy a részvétlenség okozta levertség játékuon nem volt megérezhető; s Abonyiné az utolsó felvonásban énekelt dalát, habár hurutban szenvedt, a legnagyobb készséggel ismételte. De tapsokból nem lehet megélni, s azért közönségünk részéről méltányosabb eljárást ohajtánánk látni.

ÚJDONSÁGOK.

— Magyar László ügyvéd úr vendégszerető házában pénteken este vidám társaság gyűlt egybe, melynek főrésze a jogakadémia tanári kara és polgáraiból állott; képviselve volt egyébként a törvényszék, az ügyészség és az ügyvédi kar is, s — although the last not least! — Kecskemét hölgyközönsége. Az estély az újonnan idős Baktay úr vezetése alatt megalakult jogászbanda bemutatására volt rendezve, mely a házigazdának, ki maga is szenvedélyes zenész és zenekedvelő, — sit venia verbo! — vesszőparipája. Azon nézetből indulva ki, hogy a fiatal magára hagyott ember szabad idejét legjobban úgy értékesíti, ha azt a szépek művelésére fordítja, rábirta több hallgatóját akadémiánknak csatlakozásra, s körülbelül tíz nappal előbb megteremtette ekként a jogászbandát. Az eddigi eredmény minden tekintetben kielégítő, ha tekintve az idő rövidségét, méltányosak tudunk lenni. A gyakorolt mutatványok „Troubadour“-ból, „A cornevillei harangok“-ból stb., összhanggal és correcten voltak előadva, s senki sem csodálkozhatik, ha a még nem gyakorolt s rögtönözve játszott népdalokon megérezett az összeszokás hiánya. Így is, úgy is csak dicsérettel emlékezhetünk meg az ily nemes irányú törekvről, s annak megindítójárul. Hogy izletes falatokról a szorgos házi asszony gondoskodott, arról felesleges

említést tenni. Általános meglepetést keltett a házi gazda kis fiacskája Ernő. Egy alig cseperedő hat éves fiúcska, a ki araszszal sem magasabb az asztalnál s a kinek keze épen elég hosszú ahhoz, hogy a hegedűt nyakánál megfogja, fejből órahosszant játszik lassút, csárdást, népdalt, négyest stb., sohasem fáradva, kíséreit egyre buzdítva, oly correctséggel, a minőt ily kis hegedűművésztől senki sem várna. Pótolja a szülőknek a többiért érzett fájdalmát az öröm, melyet a fennmaradt szerezni fog.

— A f. hó 10-én megtartott rendkívüli közgyűlés megajánlotta a törvényhatóság részéről a lótenyésztés emelésének érdekében, hogy 2000 frtot ad kölcsön a gazdaközönségnek ménlovak beszerzésére és használatul ugyane célra átengedi a Baromlaki-féle majorságot és telket. Most már a gazdaközönségen a sor, hogy saját érdekében is létrehozza az úgynevezett anyakanczák ménését, hogy igénybe vehesse a törvényhatóság szép ajánlatát. A közgyűlésen tárgyalatott b. Fechtig árenda leengedési kérvénye, melynek hely nem adatott, úgy Schweiger Fülöp úr az úrréti földekről a víz leeresztésére az ottani földbirtokosok által készített árkok betömetésének elrendelése iránti kérvénye. Ez ügyben való intézkedés nem a közgyűlést illetvén meg, kérvényező a polgármesterhez, mint illetékes hatósághoz utasított.

— Felolvasás a „Társaskör“-ben febr. 10-én. Az ifjúság önképzésére, az öngondolkodó szellem fejlesztésére kétségekívül jelentékeny befolyással bírnak az időnként rendezett felolvasások, főleg ha azok gyakorlati kérdések fejtegetésével is foglalkozva, a kellemes időöltés mellett egyszersmind az életben szükséges és hasznos ismeretek gyarapítását is előmozdítják. Azért csak dicsérettel említhetjük fel, hogy az ifjúsági „Társaskör“ saját körében hetenkint ily célú felolvasásokat szokott rendezni, s többek közt közelebb annak egyik kitünő tagja, dr. Fekete József úr tartott egy szakismeretről s alapos tanulmányozásról tanúskodó felolvasást, melynek tárgyát a „Valuta kérdése“ képezte. — Felolvasó a valuta rendezésének kérdésénél nem tartja elegendőnek csupán az érczalap megszerzésének módzatairól szólni, hanem az e kérdéssel kapcsolatos különmemű tényezők alapos vizsgálatát is szükségesnek tartja. E nézetből kiindulva, a valuta helyreállítására irányzott meddő kísérletek időrendbeni fölemlítése után rövid történetet adja az állam részéről az oszt. n. bank irányában elvállalt kötelezettségek — s ebből származott államadóságoknak, s ebben találja legfőbb okát az összes pénzügyi viszonyok eddigi rendezetlenségének. A valuta helyreállítására az állam által kibocsátott papírpénz beváltását vagy kamatozó államadósággá leendő átváltoztatását, továbbá a még fennlévő 80 millió bankadóság visszafizetését tartja mindenek előtt szükségesnek, — s ezzel összefüggésben bővebben fejtegeti a fedezetlen papírpénz nemzetgazdasági káros hatását. — Annak fölemlítése után, hogy azok kik a valuta helyreállításának kérdésében elmeletileg teljesen egyetértének, a kivitelt illetőleg eltérnek egymástól, áttér a gyakorlati nehézségek és ellenvetések fölemlítésére s czáfolatára. — Először is a védvamosok ellenében érvel, kik a papírpénz disagiojában hazai termelésünkre nézve védelmet látnak a külföldi verseny ellenében. Fejtegeti a pénzügyi ingadozásainak káros hatását úgy a termelők, mint az iparosok és munkásokra nézve, s azon több évi tapasztalatot alapuló tételt állítja fel, hogy az agió hullámzása a külkereskedelmi mérleg eltéréseivel nincs kapcsolatos összefüggésben. A papírpénz beváltásából származható kamatláb-emelkedés ellenvetését azzal czáfolja meg, hogy példákkal illusztrálva mutatja ki, miszerint a kamatláb mennyisége nem függ a tőke vagy a forgalomban levő pénzösszeg nagyságától. Több pénzügyi és politikai tekintetben felhozható ellenvetésekre válaszolva, végül azon meggyőződését fejezi ki, hogy a valuta rendezésének lehetőségét az ellene felhozott indokok közül egy sem képes megczáfolni s még a háború nagymérvű kiadásai mellett is — mely jó formán elég lett volna egy helyes valuta-rendszer létesítésére — lehetségesnek, sőt szükségesnek tartja e fontos kérdés azonnali megoldását. — Felolvasását a jelen voltak zajos tetszésnyilatkozatokkal fogadták. Felhívjuk e felolvasásokra a közönség figyelmét, melyek az Iparegylet helyiségében tartatnak, s melyekre a közönség mindannyiszor hivatalos.

— Gyászhir. A lefolyt hét ismét több szomorú hirrel gazdagítá gyászrovatunkat. Elsőben is Molnár László, reform. gymn. tanárt érte a súlyos csapás, elveszítve élte 11-ik évében levő szép reményű fiát Gézát, ki f. hó 11-én agykérlobban hunyt el. Ugyane hó 12-én pedig városunk egyik legtekintélyesebb, s közbecsülésben és tiszteletben állott polgára, diosadi Deák Lajos, köztörvényhatósági bizottsági tag költözött szélhűdésből származott rövid betegség után az örök nyugalom helyére. Temetése f. hó 13-án nagyszámú közönség részvéte mellett ment végbe. És hogy a halál nemcsak az öregek és ifjak, hanem az életerő teljében

álló férfiak soraiból is szedi áldozatait, szomorúan tapasztaljuk Kecskés Pál, általában ismert és becsült polgártársunk esetén; — az életerős izmos férfi 35 éves korában szívszélhűdés áldozata lett. Az elhunyt 12 évig volt községi elemi- és több év óta reáltanodai torna-tanító, ezenkívül a helybeli olvasó-körnek munkás tagja és jegyzője. Kötelességérettől áthatott humanus embernek ismerte mindenki. Végre Juhász Gyula úr 4 éves és 6 hónapos kis fiacskája Janika hunyt el f. hó 13-án. Béke poraikra!

— „A Kecskeméti vidéki bortermelők részvénytársulata“ alapszabálytervezete lapunk f. évi febr. 9-én megjelent 6-ik számában közölve lévén, ennek életbeléptetése iránt ugyancsak február 9-én délelőtt 10 órakor Kecskemét város tanácskozási nagytermében az indítványozó testület — a gazdasági és iparegyletek — által előkészítő értekezlet tartott; az elnöki szék elfoglalására felkért méltóságos Horváth Döme úr, mint a kecskeméti vidéki gazdasági egyesület elnöke rövid vonásokkal előterjesztette a társulat czélját; — Félegyháza város küldöttsége pártolándónk taláta a tervezett társulatot, különösen a vízből gyártott mesterséges borok elleni védekezés szempontjából is; — rövid vitát keltett az aláírási iv tartalmának megállapítása, melyből kihagyandónak találtatott az, hogy a részvényösszeg bor és boros-hordók adásával is törleszhető legyen, — az aláírások záridejéül f. évi ápril hó 30., s az alakuló gyűlés tartásául pedig május hó 1-ső napja tűzétvén ki, a kivitelt további vezetésével a javaslat-készítő közös bizottság, jelesül a kecskeméti vidéki gazdasági és a kecskeméti iparegylet kiküldött tagjai megbizattak.

— A „Társaskör“ hétfőn, azaz 1879. február 17. esti 8 órakor az „Iparegylet“ helyiségében rendes gyűlést tart. Felolvas: Brachfeld Ferencz „A socialis egyenlőtlenség kifejlődéséről.“

— Gross Sándor fiának Gross Izsáknak adta a főpiacon negyven éven át fennállott rövid-árú, norimbergi- és fűszer-kereskedését, mely ezentúl „Gross Sándor fia“ törvényszékileg bejegyzett cég alatt fog folytatatni.

— A joghallgatókat segélyező egylet február 8-iki rendes közgyűlésén elnök Schwerer Fábian jelenté, hogy a kecskeméti kir. törvényszéki joggyakornokok folyó évi február hó 1-én a segélyegylet javára tánczvigalmat rendeztek, és az itt befolyt 125 frt. tiszta jövedelmet a jogász-segélyező egylet részére neki átadták. Ennek folytán a közgyűlés elnök jelentését tudomásul vette és jegyzőkönyvi kivonathban köszönetet mondott az érdekelteknek.

— Kisorsolás. A helybeli izr. hitközség pénztárának terhére kibocsátott kötvények 1878. december hó 31-én eszközölt kisorsolása alkalmával a következő számok huzattak ki: 118, 164, 44, 45, 109, 21, 156, 14, 6, 172, 52, 117, 80, 2, 171. A kisorsolt kötvények 1879-iki július hó 1-től kezdve a hitközség pénztárnokánál beválthatók.

— A „Kereskedő Ifjak Társulata“ rendes évi közgyűlésén megválasztattak vezérelnökké: Farkas Mihály, főpénztárnokká: Fehér Márton, ifjúsági elnökké: Tóth Dezső, ifj. alelnökké: Wiener Náthán, II-od pénztárnokká: Kohn Lipót, titkárrá: Fischer Jakab, II-od titkárrá: Augner Henrik, könyvtárnokká: Kovács Antal, II-od könyvtárnokká: Hirsch Antal, háznagygyá: Csillag Miksa; választmányi tagokúl: Fuchs Soma, Spieler Adolf, Nyul János, Witz Gusztáv, Hacker Ferencz, Gyenes Lajos, Scheiber Adolf, Fuchs Mór, Maxer Gyula, Wenzianer Adolf, Witz Ignác és ifj. Muraközy József.

Felelős szerkesztő: Dr. BELICZAY JÓNÁS.

Főmunkatársak:

Hornyik János, Dr. Tassy Pál.

Lakás-kiadás.

A Nagykávéház-útczában levő 226. sz. a. ház — a mely házában van 4 szoba, 1 előszoba, 1 konyha, 1 éleskamra, 1 magtár, 1 faskamra és istálló — Szt.-György naptól kezdve több évre kiadandó. — A kis-budai-útczában levő Domján Balázs-féle ház pedig, — melyben van 3 szoba, 2 konyha, 2 kamra, 2 istálló, kocsiszin és pince — szabadkézből eladó.

Bővebb értesítést ad a fent nevezett házból
25 (1—1) **Benkő István**, tulajdonos.

Értesítés.

Alulírott tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, miszerint lakásomat Budapestről — hol is több éven át mint építési művezető foglalkoztam — Kecskemétre (5. tized költő-útcza, 172. sz. a. házba) tettem át. — Az építézet köréhez tartozó kisebb és nagyobb munkákat jutányos ár mellett teljesítendek.

A t. cz. közönség becses figyelmébe ajánlva magam, maradok

tisztelettel

Kovács József,

19 (2—2)

építész.

Hirdetmény.

A kecskeméti takarékpénztári egyesület rendes évi közgyűlését

Kecskeméten, a Casino nagytermében folyó 1879. évi február hó 23-ik napján d. e. 10 órakor tartja, mire a t. cz. részvényesek tisztelettel meghívottnak.

A közgyűlés tárgyai:

1. Igazgatósági jelentés.
2. A lefolyt év üzletének kimutatása.
3. A felügyelő-bizottság jelentése.
4. A felügyelő-bizottság által jóváhagyott javaslata az igazgatóságnak a nyereség felosztása iránt.
5. Az igazgatóság által előterjesztendő javaslatok.
6. Az igazgatóság újbóli alakítása.
7. A nyugdíj alapszabályainak módosítása.
8. A közgyűlési jegyzőkönyvet hitelesítő bizottság kinevezése.
9. Egyéb a társulatot érdeklő indítványok.

Az igazgatósági jelentés mindenki által megtekinthető az igazgatósági hivatalban.

Kecskemét, 1879. január 29.

Lestár Péter,

igazg. elnök.

11 (3-3)

Hirdetés.

A „**Kecskeméti Takarékpénztári Egyesület**“ a kamatlábat mind a betétektől, mind a kölcsönöktől **1%-kal** lelyebb szállította, és így a betételtől fizet **6%**, a kölcsönöktől pedig vesz **9%** kamatot, mely az új betételeknél és a kölcsönöknél életbe lépett folyó hó 9-ik napján.

A régi betételekre nézve pedig az alapszabályok 39. §-a értelmében a következő időszakokban veszi kezdetét, t. i.:

a hirdetés napjától, vagyis folyó évi február hó 16-ikától számítva:

1 frttól 100 frtig tiz nap mulva, és így február 26-án; 100 frttól 500 frtig tizenöt nap mulva, és így márczius 3-án; 500 frttól 1000 frtig harmincz nap mulva, és így márczius 18-án; 1000 frton felül levő összegektől hatvan nap mulva, és így ápril 17-én.

Miről a t. cz. betevő felek tudomás és mihez tartás végett értesítetnek.

Kecskeméten, 1879. február 10.

Lestár Péter,

igazg. elnök.

22 (2-1)

472. Árverési hirdetmény.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Héjjas Mihály végrehajthatónak **Kiss László** végrehajtást szenvedő ellen 150 frt. tőke és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kecskeméti 3475. sz. tjkvben 3826. rsz. a. foglalt, jelenleg Kuczka Mihály és Székér Mária tulajdonához tartozó házbirtokból alperest illetett bíróság 41 frt. 43 kr. becsült $\frac{1}{2}$ -edrészt 1879. évi február hó 22-ik napján d. e. 9 órakor, mint második határidőben, e kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog, u. m.:

1-ször. Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár, melyen alul ezen árveréskor az árverésre kitézött birtok el fog adatni.

2-szor. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy magyar állampapírban a kikiáltott kezéhez letenni.

3-szor. Vevő köteles a vételért két egyenlő részletben, és pedig: az első részt az árverés jóváhagyásától számítandó 3 nap alatt, a második részt ugyanazon naptól számítandó 14 nap alatt, esedékes 6% kamattal együtt ezen kir. törvényszék-nél előre kieszközölt utalvány alapján a kir. adó- mint bírói leteti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz a második részletbe fog beszámíttatni.

4-szer. Vevő a megvett ingatlan birtokába azonnal belép, ennél fogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.

5-ször. A tulajdonjog bekeblezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik.

6-szor. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekelt felek bármelyikének kérelmére, a prts. 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá bocsátatni- és csupán egy határidőnek kitézése mellett az előbbi becsáron alul is eladatni fog.

Felhivatnak azok, kik az árverésre kitézött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy e részbeni kereseteiket a hirdetménynek kifüggesztésétől számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszéknél nyujtsák be: különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen kir. törvényszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság-nak 1879. évi január hó 29-ik napján tartott üléséből.

Kozma János,
tanácsjegyző.

Gáll Ferencz,
kir. törvényszéki elnök.

21 (1-1)

Hirdetmény.

A „**József-gözmalom**“ részvénytársulat tulajdonához tartozó és a nagy-halasi útczában fekvő emeletes házában, az emeleti lakás e hóban megürülvén, az e mai naptól minden órán bérbe vehető, és pedig tetszés szerint akár hónap-, akár több évszámra.

A lakás 5 igen csinos szoba, konyha, kamra, padlás és igen jó pinczéből áll, értekezhetni felőle a „**József-gözmalom**“ irodájában.

24 (3-1)

Az igazgatóság.

Csász. kir. osztr. szabadalommal és porosz királyi miniszteri jóváhagyással.

Dr. Borchardt's illatos növény-szappana, a testbőr szépítésére és jobbitására, elismert hatékonyságú minden bőrküütséknél; eredeti csomagokkában bepecsételve 42 kr.

Dr. Suin de Routemard's zamatos fog-szappana a fogak és a foghús épentartására és tisztítására a legáltalánosabb és legbiztosabb szer; $\frac{1}{2}$ és $\frac{1}{4}$ csomagokkában ára 70 és 35 kr.

Dr. Beringuier's zamatos koronaszese, értékes illat- és mosóvíz, mely az életszerveket erősíti és üdíti; eredeti palackokkában ára 1 frt. 25 kr. és 75 kr. **Leder testvérek** balzsamos földi-dióolaj-szappana; darabja 25 kr., 4 drb. egy csomagban 80 kr. — Különösen családoknak ajánlható.

Dr. Hartung növény-kenőcse, a hajnövés felköl-tésére és felélesztésére; bepecsételt és üvegben bélyeg-zett téglékben ára 85 kr.

Gyógyszeres Benzoe-szappan, legfinomabb mosdószappan, ugyanazon eredménytél bir, mint a Benzoe-tinctura; ára csomagonként 40 kr.

Dr. Hartung's china-héj-olaja, a legjobb china-héj főzetből, balzsamos olajokkal a haj fentartására és szépítésére. Ára 85 kr.

Dr. Beringuier's fü-gyökér-hajolaja, a haj és szakáll sürítésére és fentartására; 1 palack ára 1 frt.

Dr. Koch's növényecukorkái, elismert jelességű házszer hűtés, rekedtség, nyálkásodás és torokkarczolásnál stb.; 70 és 35 kros eredeti dobozokban.

Dr. Beringuier's növényi hajfestőszere, való-dian fest fekete, barna és szőke szinre; teljesen fölsze-relve kefével és csészével 5 o. é. frt.

Dr. Lindes' tanár növényi rudaes-kenőcse, a haj fényét és ruganyosságát fokozza és egyszersmind az oldalhaj összetartására is alkalmas; eredeti darabokban 50 kr.

Balzsamos olajbogyó-szappan, a bőr finomsága és puhaságára éltető és tartós befolyása által tünik ki; 35 kros csomagokban.

As egyedült elárúsítás fent kített árak mellett: Kecskeméten: Molnár János, Kalocsán: Horváth Károly, Duna-Földváron: Nádhera Pál, Pesten: Török József gyógyszerész uraknál.

Óvás!

Óvjuk a t. közönséget, többféle, névszerint a Dr. Suin de Boutemard fogpasztája s Dr. Borchardt illatos növény-szappanjának Dr. Borchardt fia meg-nevezése alatti hamisításaitól. Ezeknek több hamisí-tója és eladója máris érzékeny pénzbírságra lettek a törvényszék által elítélve.

Raymond és társ,
cs. kir. szabadalom-tulajdonos Berlinben.

Alpáron, a több mint 30 éven át „Hauzinger“ cég alatt fennállott s jól ismert

fenyőfa-kereskedést,

mely az utóbbi pár évben beszüntetve volt, régi jó híréhez méltólag berendezvén — nállam úgy külön-féle vastagságú fenyő, mint deszka a legnagyobb választékban igen jutányosan — szolnoki árban — kapható.

Hauzinger János,
alpári lakos.

12 (3-3)

8347. Árverési hirdetmény.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Kecskemét város közönsége végrehajthatónak **Szél Ferencz** és neje Vittek Szidónia, valamint özv. Szél Mártonné végrehajtást szenvedők ellen 1645 frt. 65 kr. tőke és járuléka iránt folyamatba tett végrehajtási ügyében elől nevezett alperes házastársaknak s Kecskemét pusztá borbási 69. sz. tjkvben 116. rsz. a. foglalt, tartozékai-val együtt 2287. frtra becsült szántó, rét és tanyabirtoka az 1879. évi február hó 20-ik napján d. e. 9 órakor mint első és 1879. évi márczius hó 20-ik napján d. e. 9 órakor mint második határidőben e kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog.

Az árverési feltételek a telekkönyvi hivatalban mindenki által megtekinthetők.

Felhivatnak azok, kik az árverésre kitézött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a kifüggesztése napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszéknél nyujtsák be: különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen kir. törvényszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett helyben megbízottat rendeljenek s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság-nak 1878. évi november hó 20-ik napján tartott üléséből.

Kovács Béla,
tanácsjegyző.

Gáll Ferencz,
kir. törvényszéki elnök.

9 (1-1)

Jó száraz hasábos
b ü k - t ú z i f a
méterőle 14 frt. 50 kr.
t ö l g y - t ú z i f a
méterőle 14 forint.

Lichtner Dávid és fia

13 (0-3)

cég fakereskedésében.

Hirdetmény.

A Kecskeméti takarékpénztár egyesület új épületében, egy II-ik emeleti családi lakás, valamint az egyleti tulajdönt képező Paskesz-Kóhn-féle házban több rendbeli lakás, folyó évi ápril 24-ik napjától haszonbérbe adandó.

Bővebb felvilágosítást a takarékpénztári helyiségen naponként ad

Lestár Péter,

igazg. elnök.

18 (3-2)

Gyári-Raktár

minden nemű

tábla és tükörüveg,

épületek- és boltkirakatok beüvegezéséhez.

Továbbá minden nemű tükörök, keretben és keret nélkül, úgy szinte üveges- és üvegereszkedőknek szükségelt árucikkékből mindenkor nagy készletben kapható

Schwarz A-nál,

23 (1-1)

Budapest, József tér 5.

Kereskedőknek megfelelő **Rabatt** engedtetik.